

Downloaded via the EU tax law app / web

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács)

2022. március 24.(*)

„Elzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó (hÉa) – 2006/112/EK irányelv – 9. cikk – Adóalany – 295. és 296. cikk – A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó térítésiátalányrendszer – Mezőgazdasági tevékenységet házastársi közös vagyonukat képező vagyon hasznosításával végző házastársak – Lehetőség arra, hogy e házastársakat a hÉa szempontjából külön adóalanyoknak tekintsék – Az egyik házastárs azon döntése, hogy lemond a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállásról, és tevékenységének az általános héaszabályozás alapján történő adóztatását választja – A másik házastárs esetében a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállás elvesztése”

A C-697/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2020. december 21-én érkezett, 2020. július 22-i határozatával terjesztett el

a **W. G.**

és

a **Dyrektor Izby Skarbowej w L.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: I. Ziemele, tanácselnök, T. von Danwitz és A. Kumin (előadó) bírák,

előtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- W. G. képviseletében T. Miłek doradca podatkowy,
- a Dyrektor Izby Skarbowej w L. képviseletében M. Kościński, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében L. Lozano Palacios és M. Siekierzyńska, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a f?tanácsnok meghallgatását követ?en hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f?tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó?rendszer?l szóló, 2006. november 28?i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 9., 295. és 296. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a W. G. és a Dyrektor Izby Skarbowej w L. (az L.?i adóhatóság igazgatója, Lengyelország) között a 2011. év bizonyos hónapjaira vonatkozó hozzáadottérték?adó (héa) tárgyában folyamatban lév? jogvita keretében terjesztették el?.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A héairányelv 9. cikkének (1) bekezdése el?írja:

„»Adóalany« az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

»Gazdasági tevékenység« a termel?k, a keresked?k, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermel??ipari és mez?gazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenérték? tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek min?sül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történ? hasznosítása.”

4 Ezen irányelv „Különös szabályozások” cím? XII. címe tartalmazza többek között „A mez?gazdasági termel?kre vonatkozó közös térítésátalány?rendszer” cím? 2. fejezetet, amelyben az említett irányelv 295–305. cikke található.

5 A héairányelv 295. cikkének (1) bekezdése el?írja:

„E fejezet alkalmazásában:

1. »mez?gazdasági termel?«: olyan adóalany, aki tevékenységét mez?gazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás keretében végzi;

2. »mez?gazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás«: olyan vállalkozás, amely az egyes tagállamokban a VII. mellékletben felsorolt termel?tevékenységek keretében ilyenek min?sül;

3. »térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel?«: olyan mez?gazdasági termel?, amely az ebben a fejezetben meghatározott térítésátalány?rendszer alá tartozik;

[...]”

6 Ezen irányelv 296. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„(1) Azokra a mez?gazdasági termel?kre, amelyek esetében az általános HÉA?szabályozás vagy adott esetben az 1. fejezetben megállapított különös szabályozás alkalmazása nehézségeket

okozna, a tagállamok, az ebben a fejezetben foglaltaknak megfelelően, a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után elzetesen felszámított HÉA-t kiegyenlítő átalányadózási rendszert alkalmazhatnak.

(2) A tagállamok kizárhatják a térítésiátalányrendszerből a mezőgazdasági termelők meghatározott csoportjait, valamint azokat a mezőgazdasági termelőket, amelyek esetében az általános héaszabályozás, vagy adott esetben a 281. cikkben meghatározott egyszerűsített szabályozás alkalmazása nem jelent igazgatási nehézségeket.”

A lengyel jog

7 A 2004. március 11-ii ustawa o podatku od towarów i usług (a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó adóról szóló törvény) (Dz. U. 2004., 54. sz., 535. alszám) alapügy tényállására alkalmazandó változatának (a továbbiakban: héatörvény) 15. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Adóalanyok a (2) bekezdésben meghatározott gazdasági tevékenységek valamelyikét – a tevékenység céljától vagy eredményétől függetlenül – önállóan végző jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek és természetes személyek.

[...]

(4) A kizárólag mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek esetében adóalanynak minősül az, aki a 96. cikk (1) bekezdése szerint nyilvántartásba vételi nyilatkozatot tesz.

(5) A (4) bekezdésben foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó azokra a természetes személyekre is, akik a kizárólagos mezőgazdasági tevékenységet a fenti bekezdésben foglaltaktól eltérő körülmények között végzik.

[...]”

8 E törvény 43. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Adómentes:

[...]

3. a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő által a saját mezőgazdasági tevékenységéből származó termékek értékesítése, valamint a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelő által nyújtott mezőgazdasági szolgáltatások;

[...]”

9 Az említett törvény 96. cikke elírja:

„(1) A 15. cikkben említett személyek az 5. cikkben meghatározott első mővelet teljesítési időpontját megelőzően – a (3) bekezdésre figyelemmel – kötelesek az adóhatóság igazgatójához nyilvántartásba vételi nyilatkozatot benyújtani.

(2) A 15. cikk (4) és (5) bekezdésében említett természetes személyek esetében a nyilvántartásba vételi nyilatkozatot csak azon személyek egyike nyújthatja be, akiknek a nevére a számlákat az áruk beszerzésekor és szolgáltatások igénybevételekor kiállítják, és akik a mezőgazdasági termékek értékesítésekor számlákat állítanak ki.

[...]"

Az alapeljárás és az elterjesztett kérdések

10 W. G., aki a házastársával közös tulajdonban lévő mezőgazdasági üzem hat baromfióljából kettőben húshasznú csirkéket tenyésztett, 2010. december 31-én a héatörvény 96. cikkében említett héanyilvántartásba vételi nyilatkozatot nyújtott be, és ezzel lemondott a korábbi térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállásáról. Ezzel szemben W. G. házastársa, aki e gazdaság négy másik baromfióljában térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállás alatt húshasznú csirkéket tenyésztett, nem járt el így.

11 2016. augusztus 29-én W. G. héakorrekciók iránti kérelmeket nyújtott be, és kérte a 2011. februári, áprilisi, júniusi, augusztusi, októberi és novemberi időszakokra vonatkozóan megfizetett héakülönbözet megállapítását.

12 2016. október 26-i határozatával az illetékes adóhivatal igazgatója elutasította e kérelmet. Ezt az elutasítást az L. -i adóhatóság igazgatója 2017. február 28-i határozatával helybenhagyta. Az utóbbi hatóság megállapította, hogy mivel W. G. benyújtotta a nyilvántartásba vételi nyilatkozatot, és az általános héaszabályozás hatálya alá tartozó héaalany, ? min?sül héaalanynak a házastársak közös tulajdonába tartozó mezőgazdasági üzem keretében végzett mezőgazdasági tevékenysége tekintetében. Így a nyilvántartásba vételi nyilatkozat W. G. által történ? benyújtása a házastársával szemben is joghatást váltott ki, mivel ez utóbbi emiatt elveszítette a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállást.

13 A W. G. által ez utóbbi határozattal szemben a Wojewódzki S?d Administracyjny w L. (L. vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) el?tt indított keresetet a 2017. augusztus 17-i ítélettel elutasították. E bíróság ugyanis úgy ítélte meg, hogy amennyiben a közös mezőgazdasági üzem keretében a vagyonközösség jogi szabályozását elfogadó házastársak azonos jelleg? mezőgazdasági tevékenységet folytatnak, a házastársak közül csak egy tartozhat a héa hatálya alá. E tekintetben nem bír jelent?séggel az a körülmény, hogy a jelen esetben W. G. és házastársa különböz? baromfiólakat üzemeltetett a mezőgazdasági üzemben.

14 W. G. felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Naczelnny S?d Administracyjnyhoz (legfels?bb közigazgatási bíróság, Lengyelország), a kérdést el?terjeszt? bírósághoz.

15 E bíróság rámutat arra, hogy az el?terjesztett kérdés arra irányul, hogy valamely házaspár közös mezőgazdasági üzeme keretében az egyik házastárs adóztatható?e az általános héaszabályozás alapján, míg a másik a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó térítésiátalány?rendszer alá tartozik, illetve hogy az egyik házastárs által a térítésiátalány?rendszer?l való lemondás szükségszer?en kihat?e a másik házastársra is.

16 Az említett bíróság szerint a héatörvény 15. cikkének (1) és (2) bekezdéséb?l, valamint a héairányelv 9. cikkéb?l kit?nik, hogy valamely jogalany „adóalanynak” való min?sítése azt feltételezi, hogy e jogalany önállóan végez gazdasági tevékenységet. Így e rendelkezésekkel önmagukban véve nem ellentétes két különböz? adóalany ugyanazon mezőgazdasági üzemen belüli tevékenysége, amennyiben tevékenységüket önállóan végzik.

17 Mindazonáltal a kérdést elterjesztő bíróság pontosítja, hogy a héatörvény 15. cikkének (4) és (5) bekezdésében érintett természetes személyek esetében e törvény 96. cikke elírja, hogy a nyilvántartásba vételi nyilatkozatot csak azon személyek egyike nyújthatja be, akiknek a nevére a számlákat az áruk beszerzésekor és szolgáltatások igénybevételekor kiállítják, és akik a mezőgazdasági termékek értékesítésekor vagy szolgáltatás nyújtásakor számlákat állítanak ki. Amint azt a nemzeti ítélkezési gyakorlat megerősítette, e rendelkezésekből az következik, hogy csak a nyilvántartásba vételi nyilatkozatot benyújtó személy minősülhet adóalanynak, és ennek következtében nem megengedett, hogy ugyanazon mezőgazdasági üzemben belül két adóalany legyen.

18 E bíróság úgy véli, hogy a héairányelv egyetlen rendelkezése sem teszi kifejezetten lehetővé ilyen szabályozás bevezetését, amely különleges bánásmódot eredményez a mezőgazdasági üzemek számára. Ugyanakkor e rendszer lehetővé teszi a mezőgazdasági üzemek több szervezetre osztásában megvalósuló esetleges visszaélés elkerülését és a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó térítésiátalányrendszer céljainak megvalósítását, mint például a közigazgatási eljárások egyszerűsítését a mezőgazdasági termelők vonatkozásában.

19 Az említett bíróság ezenkívül arra keresi a választ, hogy van-e jelentősége annak a ténynek, hogy W. G. és házastársa állattenyésztési tevékenységükhöz külön-külön bankszámlával rendelkeznek, és külön kezelik a tenyésztésre szánt forrásokat. Így az állattenyésztések gazdasági, pénzügyi és szervezeti szempontból elkülönülnek egymástól, mivel mindkettő független vállalkozásként működik.

20 Mivel kétségei voltak a héatörvény 15. cikkének (4) és (5) bekezdésében elírt szabályozásnak a héairányelvvél való összeegyeztethetőségét illetően, a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [héairányelv] rendelkezéseit, különösen a 9., 295. és 296. cikkét, hogy azokkal ellentétes a [héatörvény] 15. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján kialakított azon nemzeti gyakorlat, amely kizárja a mezőgazdasági tevékenységet mezőgazdasági üzem keretében, házastársi közös vagyonukat képező vagyon hasznosításával végző házastársak külön héaalanyként való kezelését?

2) Az első kérdésre adott válasz szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően az, hogy az egyik házastárs tevékenységének az általános héaszabályozás alapján történő adóztatását választja, azt eredményezi, hogy a másik házastárs elveszíti a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállását?

3) Az első kérdésre adott válasz szempontjából jelentőséggel bír-e, hogy lehetséges azon vagyon egyértelmű elkülönítése, amelyet az egyes házastársak gazdasági tevékenység céljára önállóan és függetlenül használnak?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

21 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést elterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a héairányelv 9., 295. és 296. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami gyakorlat, amely kizárja a mezőgazdasági tevékenységet ugyanazon mezőgazdasági üzem keretében a házastársi közös vagyonukat képező vagyon hasznosításával végző házastársak külön héaalanyként való kezelését, ideértve azokat az eseteket is, amikor lehetséges azon vagyon elkülönítése, amelyet az egyes házastársak a saját gazdasági tevékenységeik céljára használnak, ami azzal a következménnyel jár, hogy e gyakorlat

értelmében azon körülmények között, amikor a házastársak a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó térítésiátalányrendszer alapján folytatnak mezőgazdasági tevékenységet, az egyik házastárs azon döntése, hogy tevékenységének az általános héaszabályozás alapján történő adóztatását választja, azt eredményezi, hogy a másik házastárs elveszíti a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállását.

22 E kérdés megválaszolása érdekében emlékeztetni kell arra, hogy a héairányelv 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében „adóalany” az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

23 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a héairányelv 9. cikke nagyon tágan határozza meg a héa alkalmazási körét (2005. április 21-ii HE ítélet, C-25/03, EU:C:2005:241, 40. pont; 2018. június 13-ii Polfarmex ítélet, C-421/17, EU:C:2018:432, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Valamely tevékenység főszabály szerint akkor minősül az e 9. cikk értelmében vett „gazdaságinak”, ha tartós jellegű, és a tevékenység gyakorlója ellenérték fejében végzi azt (2018. június 13-ii Polfarmex ítélet, C-421/17, EU:C:2018:432, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébiránt, annak megállapítása céljából, hogy valamely gazdasági tevékenységet függetlenül végeznek-e, meg kell vizsgálni, hogy az érintett személy a tevékenységeit a saját nevében, saját javára és saját felelősségére végzi-e, valamint azt, hogy ez a személy viseli-e az e tevékenységek végzésével kapcsolatos gazdasági kockázatot (2016. október 12-ii Nigl és társai ítélet, C-340/15, EU:C:2016:764, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Végül, az adóalany minőség értékelése kizárólag az említett 9. cikkben foglalt kritériumok alapján történik (lásd ebben az értelemben a 2005. április 21-ii HE ítélet, C-25/03, EU:C:2005:241, 41. pont).

24 Az előző pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az a személy, aki mezőgazdasági tevékenységet olyan mezőgazdasági üzem keretében végez, amelyet házastársával fennálló vagyonközösség keretében tart fenn, a héairányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében adóalanynak minősül, amennyiben e tevékenységet önállóan végzi, mert az érintett személy saját nevében és saját felelősségére jár el, és egyedül viseli a tevékenységéhez kapcsolódó gazdasági kockázatot.

25 E tekintetben releváns körülménynek minősülhet az a tény, hogy a házastársak külön kezelik az állattenyésztési tevékenységekre szánt forrásokat, mivel ez utóbbiak gazdasági, pénzügyi és szervezeti szempontból elkülönülnek. Ezzel szemben nem bír jelentőséggel önmagában az a körülmény, hogy e házastársak ugyanazon mezőgazdasági üzem keretében fejtik ki tevékenységüket, amellyel a házassági vagyonközösség keretében rendelkeznek.

26 A jelen ítélet 24. pontjában levont következtetést nem kérdőjelezi meg a héairányelv 295. és 296. cikke, amelyek ezen irányelvnek a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási szabályozására vonatkozó rendelkezései közé tartoznak.

27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy míg ezen irányelv 295. cikkének (1) bekezdése meghatározza az e rendszer alkalmazása szempontjából releváns fogalmakat, az említett irányelv 296. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok azon mezőgazdasági termelőkre, amelyek esetében az általános héaszabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, olyan térítésiátalányrendszert alkalmazhatnak, amelynek célja a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után megfizetett héa összegének kiegyenlítése, és a (2) bekezdésében hozzáteszi, hogy a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelők meghatározott csoportjait, valamint azokat a mezőgazdasági termelőket ki lehet zárni a térítésiátalányrendszerből, amelyek esetében az általános héaszabályozás alkalmazása nem jelent igazgatási nehézségeket.

28 Márpedig e rendelkezésekből nem vonható le az a következtetés, hogy valamely tagállam korlátozhatja a mezőgazdasági üzem keretében végzett tevékenység esetében annak lehetőségét, hogy valamely személy kizárólag azzal az indokkal vetesse magát háaspanyként nyilvántartásba, hogy házastársa ugyanezen üzemet használja a háa hatálya alá tartozó saját tevékenységei céljára.

29 Következésképpen f?szabály szerint nem egyeztethet? össze a háairányelvvvel az a tagállami gyakorlat, amely kizárja, hogy a mez?gazdasági tevékenységet ugyanazon üzem keretében a házastársi közös vagyonukat képez? vagyon hasznosításával végz? házastársakat a háa szempontjából különálló adóalanynak lehessen tekinteni.

30 Mindemellett az alapügy sajátossága abban rejlik, hogy az egyik házastárs az általános háaszabályozás alapján végzi tevékenységét, míg a másik házastárs a mez?gazdasági termel?kre vonatkozó térítésiátalány?rendszer keretében kíván maradni. Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy valamely tagállam annak elkerülése érdekében, hogy a házastársak egyidej?leg két különböz? jogállással rendelkezzenek, el?írhatja?e, hogy az egyik házastársnak a mez?gazdasági termel?k térítésiátalány?rendszerér?l való lemondása azzal a hatással jár, hogy a másik házastárs elveszíti a térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel?i jogállását.

31 A kérdést el?terjeszt? bíróság pontosítja, hogy az alapügyben szóban forgó gyakorlat azon visszaélések megakadályozására irányul, amelyek valamely mez?gazdasági üzem több jogalanyra osztásához kapcsolódhatnak annak érdekében, hogy a házastársak közül az egyik részesülhessen a mez?gazdasági termel?kre vonatkozó térítésiátalány?rendszerben, míg a másik az általános háaszabályozás szerint legyen jogosult az el?zetesen megfizetett adó levonására.

32 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az adócsalással és az adókikerüléssel, valamint az esetleges visszaélésekkel szembeni küzdelem a háairányelv által elismert és el?mozdított célkit?zés (2020. június 4?i C. F. [adóellen?rzés] ítélet, C?430/19, EU:C:2020:429, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az alapügyben szóban forgó gyakorlat azonban az egyik házastárs általános háaszabályozás alapján történ? adózása esetén mindenképpen azzal a következménnyel jár, hogy a másik házastárs elveszíti a térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel?i jogállását, végs? soron az adócsalás olyan általános vélelméhez vezet, amely meghaladja az adócsalás elkerülésére irányuló cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd analógia útján: 2020. június 11?i SCT ítélet, C?146/19, EU:C:2020:464, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. április 15?i Finanzamt für Körperschaften Berlin ítélet, C?868/19. sz. tették közzé, EU:C:2021:285, 63. pont).

33 Következésképpen az olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben szerepelnek, a hatáskörrel rendelke? adóhatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a konkrét helyzetre tekintettel szükségesnek bizonyul?e a másik házastárs térítési átalányban részesül? mez?gazdasági termel?i jogállásának elvesztése a visszaélés és a csalás olyan kockázatának ellensúlyozásához, amely nem hárítható el azzal, hogy a házastársak megfelel? bizonyítékokat szolgáltatnak többek között annak bizonyítására, hogy mindegyik házastárs önállóan végzi tevékenységét.

34 Hozzá kell tenni, hogy – amint arra a jelen ítélet 27. pontja emlékeztet – a háairányelv 296. cikkének (1) bekezdése el?írja, hogy a tagállamok azon mez?gazdasági termel?kre, amelyek esetében az általános háaszabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, térítésiátalány?rendszer „alkalmazhatnak”, és a (2) bekezdésében pontosítja, hogy a tagállamok kizárhatják a térítésiátalány?rendszerb?l többek között azon mez?gazdasági termel?ket, amelyek esetében az általános háaszabályozás alkalmazása nem jelent igazgatási nehézségeket.

35 Egyébiránt a Bíróság kimondta, hogy a mez?gazdasági termel?kre vonatkozó közös

térítésiátalány?rendszer eltérést enged? rendszer, amely kivételt képez az általános héaszabályozás alól, és amelyet ennél fogva csak a céljának eléréséhez szükséges mértékben lehet alkalmazni. E rendszer két célkit?zése közül az egyik az egyszer?sítés célkit?zése, amelyet össze kell hangolni a mez?gazdasági termel?k által el?zetesen kifizetett héateher kompenzálására vonatkozó célkit?zéssel (2016. október 12?i Nigl és társai ítélet, C?340/15, EU:C:2016:764, 37. és 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Következésképpen, ha az alapügyben szerepl?höz hasonló konkrét helyzet vizsgálatából az derül ki, hogy valamely mez?gazdasági tevékenységnek a házastársak által ugyanazon üzem keretében és a házastársi közös vagyontulajdonukat képez? vagyontulajdon hasznosításával önállóan és az általános szabályozás keretében történ? gyakorlása nem jelent igazgatási nehézséget ahhoz a helyzethez viszonyítva, amelyben az egyik mez?gazdasági termel? ezen általános szabályozás hatálya alatt áll, a másik pedig a térítésiátalány?rendszer alapján adózik, az érintett tagállam jogszer?en dönthet úgy, hogy az egyik házastársnak a térítésiátalány?rendszerér?l való lemondása azzal a hatással jár, hogy a másik házastárs elveszíti a térítési átalanában részesül? mez?gazdasági termel?i jogállását.

37 A fenti megfontolások összességére tekintettel az el?terjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 9., 295. és 296. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

- azokkal ellentétes az olyan tagállami gyakorlat, amely kizárja a mez?gazdasági tevékenységet ugyanazon üzem keretében, a házastársi közös vagyontulajdonukat képez? vagyontulajdon hasznosításával végz? házastársak külön héaalanyként történ? kezelését abban az esetben, ha mindkét házastárs önállóan végez gazdasági tevékenységet;
- azokkal nem ellentétes, hogy olyan körülmények között, amikor a házastársak e mez?gazdasági tevékenységet a mez?gazdasági termel?kre vonatkozó térítésiátalány?rendszer keretében folytatják, az egyik házastárs azon döntése, hogy tevékenységét az általános héaszabályozás alá vonja, a másik házastárs esetében a térítési átalanában részesül? mez?gazdasági termel?i jogállás elvesztését vonja maga után, amennyiben a konkrét helyzet vizsgálatát követ?en e joghatás szükségesnek bizonyul a visszaélés és a csalás olyan kockázatának ellensúlyozásához, amely nem hárítható el azzal, hogy a házastársak megfelelő bizonyítékokat szolgáltatnak, vagy ha e tevékenységnek a házastársak által önállóan és az általános héaszabályozás keretében történ? gyakorlása nem okoz igazgatási nehézségeket ahhoz a helyzethez viszonyítva, amikor az említett házastársak két különböz? jogállással rendelkeznek.

A költségekr?l

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következ?képpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó?rendszerr?l szóló, 2006. november 28?i 2006/112/EK tanácsi irányelv 9., 295. és 296. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

– azokkal ellentétes az olyan tagállami gyakorlat, amely kizárja a mezőgazdasági tevékenységet ugyanazon üzem keretében, a házastársi közös vagyont a képező vagy a hasznosításával végző házastársak hozzáadottértékadó (héta) tekintetében külön adóalanyként történő kezelését abban az esetben, ha mindkét házastárs önállóan végez gazdasági tevékenységet;

– azokkal nem ellentétes, hogy olyan körülmények között, amikor a házastársak a mezőgazdasági tevékenységet a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó térítési átalányrendszer keretében folytatják, az egyik házastárs azon döntése, hogy tevékenységét az általános héaszabályozás alá vonja, a másik házastárs esetében a térítési átalányban részesülő mezőgazdasági termelői jogállás elvesztését vonja maga után, amennyiben a konkrét helyzet vizsgálatát követően e joghatás szükségesnek bizonyul a visszaélés és a csalás olyan kockázatának ellensúlyozásához, amely nem hárítható el azzal, hogy a házastársak megfelelő bizonyítékokat szolgáltatnak, vagy ha e tevékenységnek a házastársak által önállóan és az általános héaszabályozás keretében történő gyakorlása nem okoz igazgatási nehézségeket ahhoz a helyzethez viszonyítva, amikor az említett házastársak két különböző jogállással rendelkeznek.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: lengyel.